

РЕШЕНИЕ

№ 6126

гр. София, 15.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 16.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на
прокурора МЛАДЕНОВ, като разгледа дело номер **9360** по описа за **2011**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1 от Закона за
отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.
Образувано е по исковата молба на Д. М. М. против Комисията за финансов надзор
/КФН/ с искане да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сума в размер на 19 470
евро или около 27 978 лева по приблизителен курс, представляваща обезщетение за
неимуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразните действия и
бездействието на ответника. В съдебно заседание ищцата е конкретизирала, че
действията на Комисията се състоят в изразено в поредица от кореспонденция
тълкуване на действията на поднадзорните лица, с което е подвела интелектуалния
капацитет и мислене на инвеститорите. Уточнила е също така, че бездействието се
изразява в това, че в продължение на седемнайсет месеца, няколко съществени,
ключови теми не са доведени не само до частично разглеждане, а са изпратени в
територия, която няма нищо общо със закона. Бездействието, също така според
ищцата, се изразява и в недостатъчно задълбочено разглеждане на доказателствения
материал, което е породило и неадекватност за издаване на съответните актове срещу
поднадзорните лица. Твърди се същото така, че Комисията не е осъществила
надзорната си функция по отношение на [фирма] и Инвестиционния посредник
[фирма], а като посредник просто е уведомила ищцата за наличието на една издадена
депозитарна разписка. Моли съда да постанови решение, с което да осъди КФН да
изплати претендираното обезщетение.

Ответникът, чрез процесуалните си представители изразява становище за

неоснователност и недоказаност на иска. Обосновават съображения, че нито едно от постъпилите искания от ищцата не представлява искане за издаване на административен акт от КФН, поради което и в случая не е налице отказ за издаване на такъв. Претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата изразява становище за неоснователност на претенцията за обезвреда, поради недоказаност. Счита за недоказано конкретното действие или бездействие, което е ошетило ищцата. Моли искът да се отхвърли изцяло исковата молба.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото и прецени доводите на страните намира исковата молба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От релевираните в исковата молба фактически обстоятелства, на които се основава предявеният иск и неговият петитум, следва да се приеме, че в случая е налице хипотеза, при която се търси отговорност на КФН за вреди, причинени от административен орган при и по повод административна дейност, с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ. За да се ангажира отговорността на ответника, на основание чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се установят елементите от фактическия състав на посочената разпоредба, а именно: незаконни действия или бездействие, извършени от длъжностни лица на ответника, които да представляват административна дейност, претърпяна от ищеца вреда и причинна връзка между незаконните действия и вредата. За да възникне право на обезщетение, е необходимо ищецът да докаже наличието на следните кумулативни предпоставки: настъпила вреда в правната му сфера, която включва реално причинени вреди и/или пропуснати ползи; незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината; вредата да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното действие и/или бездействие и настъпилата вреда.

В случая предпоставките на чл. 1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на КФН не са налице. По делото не се събраха доказателства, които да обосноват твърдението на ищеца, че ответникът не е предприел необходимите действия да осъществи контрол над [фирма] и Инвестиционния посредник [фирма] във връзка с дейността им отнасяща се до компенсаторните записи, издадени на името на бащата на ищцата. Видно от приетата по делото многобройна кореспонденция между ищцата и ответника, КФН е изисквала справка от [фирма] и е извършила проверка относно притежаваните от бащата на Д. М. компенсаторни инструменти, за резултатите от която същата е уведомена своевременно.

Дейността на КФН е регламентирана в Закона за КФН. В обхвата на осъществявания от Комисията финансов надзор, по силата на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ЗКФН, е включена и дейността на регулираните пазари на ценни книжа, Централния депозитар, инвестиционните посредници и др., които непосредствено извършват сделки с ценни книжа и инвестиционни консултации, публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, съгласно [Закона за публичното предлагане на ценни книжа](#), [Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти](#), [Закона за дружествата със специална инвестиционна цел](#), [Закона за пазарите на финансови инструменти](#) и [Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране](#). По силата на т. 2 на ал. 3 на чл. 1 от ЗКФН финансовият надзор се извършва посредством проверки по документи и на място върху дейността

на поднадзорните лица.

Изложеното от фактическа страна дава основание на настоящият съдебен състав да заключи, че не са налице незаконосъобразни действия, извършени от длъжностни лица от състава на КФН, доколкото всички предприети действия по повод депозираните от Д. М. жалби се основават изцяло на закона и са предприети в съответствие с установените правомощия по осъществяване на финансов надзор. Доводите, изложени от ищцата, че действията на Комисията се състоят в изразено в поредица от кореспонденция тълкуване на действията на поднадзорните лица, с което е подвела интелектуалния капацитет и мислене на инвеститорите, не могат да обосноват извод за тяхната незаконосъобразност, доколкото това твърдение се основава на интерпретация на обективизираните в многобройните писма отговори на Комисията на отправени до нея запитвания от страна на ищцата.

По отношение на твърдяното от Д. М. незаконосъобразно бездействие на ответника, изразяващо се в недостатъчно задълбочено разглеждане на доказателствения материал, което е породило и неадекватност за издаване на съответните актове срещу поднадзорните лица и неосъществена надзорна функция по отношение на [фирма] и Инвестиционния посредник [фирма] настоящият съдебен състав намира следното:

Като доказателство по делото е приета многобройна кореспонденция между ищцата и ответника, видно от която на всяко отправено запитване от страна на Д. М., КФН е изпращала своевременно отговор, в който я е информирала за предприетите действия по осъществяване на финансов надзор спрямо [фирма] и Инвестиционния посредник [фирма], които се изразяват в извършване на проверки, изискване на данни и документи, включително и сезиране на прокуратурата. С оглед на изложеното, неоснователни са твърденията, изложени в исковата молба за незаконосъобразно бездействие на ответника, доколкото от негова страна са предприети всички действия по упражняване на финансов надзор, очертани в рамката на ЗКФН.

По делото не се установи и наличието на следващата предпоставка на чл. 1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на КФН, а именно: настъпване на вреда. Въпреки указаното от страна на съда разпределение на доказателствената тежест в производството с разпореждането за насрочване на делото от 24.04.2012 г., процесуалното бездействие на ищцата има за последица недоказаност на иска по основание и размер.

Не на последно място, по делото не се установи и наличието на причинно следствена връзка между твърдените незаконосъобразни действия и бездействие на ответника и настъпилите вредни последици за ищцата.

Предвид изхода на спора и направеното от процесуалните представители на ответника страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ответната страна сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на изложените мотиви настоящият състав намира, че не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на КФН по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради което

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. М. против незаконосъобразните действия и бездействие на Комисията за финансов надзор.

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на Д. М. М. против Комисията за финансов надзор.

ОСЪЖДА Д. М. М. да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: